

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Πρόλογος	15
----------------	----

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

«Μεταπολεμική» Πολιτική ποίηση 1927-2003:
στον απόηχο των επαναστάσεων και των πολέμων

«Το ποιητικό ρίγος της μεταπολεμικότητας»	21
Μεταπολεμικές επιβιώσεις και μετασχηματισμοί της πολιτικής ποίησης.....	26
Πολιτικοποίηση της αισθητικής διά της αρνητικής διαλεκτικής ή γύρω από μία αντιστροφή στη δεξίωση του καντιανού υψηλού και τα παρελκόμενά της	35
Η αναμέτρηση με την πατριωτική ποίηση του αιώνα των επαναστάσεων: έξι ποιητές συνομιλούν με τον Κάλβο σε τρεις αγώνες λόγων	49

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΡΩΤΟ

Παλαμάς – Καρυωτάκης. «Ανακάλυψη» και διαχείριση του ποιητικού
παρελθόντος στον απόηχο δύο εθνικών πολέμων (1897-1927)

Χαρτογραφώντας ποιητικά την πατρίδα σε τρία στάδια: 1897, 1912, 1922	55
I. Παλαμάς. Ο «λαμπερόχρωμος ζωγράφος» ενός πατριδολάτρη ποιητή	63
1889: Η «ανακάλυψη» του Κάλβου	63

1897: Ο Κάλβος στους <i>Ιάμβους και Αναπαίστους</i>	65
Προς μία ιδεαλιστική αντίληψη του κάλλους	73
II. Καρυωτάκης. Το επικριτικό βλέμμα ενός κριτικού παρατηρητή...	79
Από την «αρμονία» της «Νέας Ελλάδας» σε έναν «μακρινό και παράταιρο ήχο τυμπάνου»	79
Γύρω από έναν δυϊσμό: τιμητικός ύμνος του Κάλβου και σάτιρα της σύγχρονης πραγματικότητας	85
Ο Καρυωτάκης ως άλλος Κάλβος και ο Παλαμάς ως άλλος Κάλβος	90
Γύρω από ακόμη έναν δυϊσμό: ελεγεία και σάτιρα ή ο μείζων Καρυωτάκης και η τέχνη της (αντι-)υψηλής ποίησης.....	98

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΥΤΕΡΟ

Σικελιανός – Σεφέρης. Στο ενδιάμεσο και στο μετά δύο παγκόσμιων πολέμων. Ανασυνθέσεις της καλβικής προσωπογραφίας (1936-1946)

1936: Μία νέα «ανάγκη ιδεαλισμού» και ο «ήσσων ποιητής» Γιώργος Σεφέρης	105
1941: «Αγώνας ύψους» για μία νέα πατριωτική ποίηση και η «Εφοδος του Ύψους» του Άγγελου Σικελιανού	114
H μετάσταση του υψηλού στη σφαίρα της μεταφυσικής και της ποιητικής οντολογίας: Σικελιανός και Χαϊλντερλιν	126
I. Σεφερικά ελεγεία και σάτιρες για τον Κάλβο	133
«Προμετωπίδα σε μια αντιγραφή των “Ωδών”».....	133
H «δύσκολη ποίηση» των καλβικών ωδών	138
«Ωδή εις μιξοκάλβειους στροφάς».....	148
II. Ο Κάλβος του Σικελιανού: ένας ποιητής-προφήτης	156
«Ανδρέας Κάλβος».....	156

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΡΙΤΟ

Ρίτσος – Λεοντάρης. Πολιτικός λυρισμός μετά την ήττα,
απέναντι από έναν γνώριμο Κάλβο (1969-2003)

Η (διαρκής) ώρα της «Ρωμοσύνης» και ο (πολιτικός) ποιητής που δεν είναι Ρίτσος	171
I. Η συγκρότηση μίας αποφατικής ποιητικής	175
«Il gran rifiuto» και οι αριστερές απολογίες της χαμηλής φωνής	175
Η αγωνιστική ποίηση της ήττας.....	186
«Σημειώσεις»: Νέες «θέσεις για τον Καρυωτάκη» και τον Βάρναλη και η θεμελίωση της αρνητικής διαλεκτικής στην ποιητική	195
Ένα νέο μοντέλο ποίησης στη Μεταπολίτευση	214
II. Ρίτσος. Το κλάμα ως ποιητική εκδήλωση ενός πολιτικού ποιητή	218
«Ωδή στη χαρά»: ένα ποίημα για τον Παλαμά	218
«100ή επέτειος»: ένα ποίημα για τον Κάλβο	223
III. Λεοντάρης. «Μία σχέση της τέχνης προς την τέχνη».....	231
«Μόνον διά της λύπης είμαι εισέτι ποιητής»: μία απάντηση στον Παλαμά.....	231
Η πλήρης ανάπτυξη του μοντέλου της «αντιστροφικής ποίησης»	251
«Γλυκός ο θάνατος δεν είναι πουθενά»: μία απάντηση στον Κάλβο	261
Επίλογος.....	269
Βιβλιογραφία	283
Ευρετήριο.....	299